

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/155/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010615
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3121010615.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti odsúdenému U. B., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom Z. XXX, okres V., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Dubnici nad Váhom, pre trestný čin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písm. d) Tr. zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 21. decembra 2021 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v neprospech odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 26. júla 2021 pod sp. zn. 6Pp/146/2021 v spojení s uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 15. októbra 2021 pod sp. zn. 6Pp/146/2021 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku s a sťažnosť prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 26. júla 2021 v spojení s uznesením zo dňa 15. októbra 2021 vo veci pod sp. zn. 6Pp/146/2021, na podklade podaného návrhu odsúdeného U. B., nar. XX.XX.XXXX, na verejnom zasadnutí konanom v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, v ktorom odsúdený vykonáva jemu uložený a nariadený trest odňatia slobody, podľa § 66 odsek 1, odsek 2 a v spojení s § 415 odsek 1 Tr. poriadku odsúdeného U. B. podmiennečne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený a nariadený rozsudkom Okresného súdu Brezno zo dňa 24. novembra 2014 pod sp. zn. 1T/114/2014 a trestným rozkazom Okresného súdu Brezno zo dňa 16. októbra 2013 pod sp. zn. 3T/112/2013 v spojení s uznesením Okresného súdu Brezno zo dňa 05. októbra 2015 pod sp. zn. 3T/112/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 09. decembra 2015 pod sp. zn. 3Tos/112/2015 (výrok pod bodom I.) a súčasne mu podľa § 68 odsek 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu na 2 (dva) roky, za súčasne nariadeného probačného dohľadu nad odsúdeným na 2 (dva) roky a s uložením obmedzenia podľa § 51 odsek 3 písm. b) Tr. zákona, spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok (výrok pod bodom II). Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate kumulatívnym splnením všetkých troch zákonných podmienok vyplývajúcich z ustanovenia §§ 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona. Formálna podmienka bola splnená dňom 05. augusta 2019 výkonom potrebných zákonných častí u oboch nariadených predmetných trestov (2/3) a súčasne boli splnené zvyšné dve zákonné tzv. „materiálne podmienky,“ t. j. preukázanie adekvátneho stupňa polepšenia počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody a súčasne aj predpoklad vedenia riadneho života na slobode po podmiennečnom prepustení pri obligatórnom určení primeranej skúšobnej doby pri dolnej hranici zákonného rozpätia (1-7 rokov) na dva roky, s posilnením účinku dovŕšenia nápravy s nariadením probačného dohľadu nad odsúdeným na 2 (dva) roky a s uložením jedného primeraného obmedzenia, čo okresný súd podrobnejšie oprel o konkrétne skutočnosti. Z odôvodnenia citovaného uznesenia ďalej vyplynulo, že odsúdený bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písm. d) Tr. zákona a iné a to rozsudkom Okresného súdu Brezno zo dňa 24. novembra 2014, sp. zn. 1T/114/2014, ktorým mu bol uložený podľa § 188 odsek 2 Tr. zákona nepodmiennečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov, so

zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a súčasne aj z trestného činu zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písm. a), odsek 3 písm. a) Tr. zákona a iné a to trestným rozkazom Okresného súdu Brezno zo dňa 16. októbra 2013, sp. zn. 3T/112/2013 v spojení s uznesením Okresného súdu Brezno zo dňa 05. októbra 2015, sp. zn. 3T/112/2013 a v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 09. decembra 2015, sp. zn. 3Tos/112/2015, ktorým bol odsúdenému uložený podľa § 194 odsek 3 Tr. zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Tresty odsúdený začal postupne vykonávať odo dňa 25. novembra 2014 a po započítaní vykonanej väzby má tieto ukončiť dňa 26. februára 2022.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení podal prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín sťažnosť, ktorú písomne odôvodnila už prokurátorka okresnej prokuratúry tak, že sa s napadnutým uznesením okresného súdu nestotožňuje. Odsúdený podľa jej názoru nespĺňa materiálne podmienky pre podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a v tejto súvislosti poukázala na to, že okresný súd nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory u odsúdeného, ktorý má doposiaľ sedem záznamov v registri trestov, pričom povaha spáchanej trestnej činnosti odsúdeným, pre ktorú aktuálne vykonáva trest odňatia slobody, spočíva v násilnom konaní. Ďalej uviedla, že v prípade podmienečného prepustenia odsúdeného by nebol naplnený jeden zo základných cieľov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred kriminálnou činnosťou. Skutočnosť, že si odsúdený počas výkonu trestu vytvára podmienky na získanie disciplinárnych odmien nepredstavuje samo o sebe dôvod na jeho podmienečné prepustenie, ktorého zmysel nespočíva iba v tom, že za dobré správanie, resp. vzorné plnenie si pracovných povinností počas výkonu trestu, bude potom automaticky podmienečne prepustený po splnení formálnej podmienky stanovenej zákonom a to bez prihliadnutia k účelu trestu. Takéto rozhodnutie má zmysel iba vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že bude odsúdený po podmienečnom prepustení už viesť iba riadny život a svojim správaním sa viac nedostane do kolízie so zákonom, čo ale vzhľadom na jeho doterajšie odsúdenia pre úmyselnú majetkovú trestnú činnosť a ústavom prezumované vysoké riziko sociálneho zlyhania, nie je možné dôvodne očakávať. Týmto podľa názoru prokurátorky nie je naplnená tretia zákonná materiálna podmienka, keď neexistuje dostatočná záruka pre predpoklad vedenia riadneho života odsúdeného na slobode. U odsúdeného vystupuje do popredia nevyhnutná represívna zložka trestu. Poukázala tiež u odsúdeného iba na formálny kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti a skutočnosť, že ani sám riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody jeho podmienečné prepustenie neodporúča. Preto navrhla, aby nadriadený Krajský súd v Trenčíne napadnuté uznesenie podľa § 194 odsek 1 písm. b) /správne podľa a)/ Tr. poriadku v celom rozsahu zrušil s tým, aby sám návrh odsúdeného na podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol.

Odsúdený U. B. sa do konania neverejného zasadnutia krajského súdu k odôvodneniu sťažnosti prokurátora písomne nevyjadril.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti prokurátora, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 10. novembra 2021, preskúmal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21. decembra 2021 podľa § 192 odsek 1 Tr. poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia i konanie, ktoré im predchádzalo a zistil, že sťažnosť prokurátora v neprospech odsúdeného, ktorá bola síce podaná oprávnenou osobou, včas a na správnom mieste, však ale dôvodná nie je.

Krajský súd z podnetu podanej sťažnosti prokurátora v neprospech odsúdeného v rámci svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že okresný súd zákonným procesným postupom, ktorý predchádzal napadnutému uzneseniu, po vykonanom dokazovaní správne a tiež aj zákonne dospel k záveru o kumulatívnom naplnení všetkých troch zákonných podmienok pre podmienečné prepustenie odsúdeného U. B. z výkonu trestu odňatia slobody tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 66 odsek 1 písm. b), odsek 2 Tr. zákona. Je nesporné a nenamietla to ani samotná prokurátorka, že tzv. „formálna podmienka“ pre podmienečné prepustenie odsúdeného U. B. splnená bola, a to vykonaním potrebnej zákonnej časti 2/3 už dňom 05. augusta 2019, pričom súčasne už uplynula aj jednoročná zákonná lehota od ostatného rozhodovania o podmienečnom prepustení odsúdeného, ktoré bolo právoplatne zamietnuté (10. marca 2020). Krajský súd sa stotožnil so záverom okresného súdu v tom, že u odsúdeného bola splnená aj druhá zákonná tzv. „materiálna podmienka,“ t. j. preukázanie adekvátneho stupňa polepšenia sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody. Okresný súd správne poukázal na skutočnosti, ktoré svedčia v prospech odsúdeného a správne a akceptovateľne sa

vysporiadal aj s niektorými nedostatkami, ktoré sa u odsúdeného v minulosti od počiatku výkonu trestu vyskytli a ktoré v konečnom dôsledku samé o sebe nepreukazujú to, že výkon trestu na odsúdeného, ktorý trest odňatia slobody vykonáva fakticky po prvýkrát, by na neho dostatočne pozitívne nezapôsobil v takej miere, že nie je možné konštatovať u neho adekvátny stupeň polepšenia. Totiž obsah jeho hodnotenia ústavom a preukázané pozitívne fakty o jeho plnení si povinností odsúdeného, výsledky jeho pracovnej činnosti, aj zrejme úspešnosť uloženého a nariadeného ochranného protialkoholického liečenia, z ktorého bol medzičasom prepustený súdom tak, ako konštatoval už okresný súd, nemôžu tvoriť podklad pre záver o nenaplnení uvedenej druhej zákonnej podmienky materiálneho charakteru. Ani predchádzajúce u odsúdeného sa vyskytujúce nedostatky na počiatku jeho výkonu trestu nemôžu samé o sebe nezvratne znamenať odmietnutie záveru o nenaplnení tejto zákonnej podmienky najmä v prípade, že odsúdený už počas výkonu ďalšieho trestu sa správa už iba pozitívne, pritom aj vzorne. V tomto smere okresný súd správne oprel svoje závery o naplnení druhej zákonnej podmienky u odsúdeného práve o už iba gradujúce pozitívne správanie sa odsúdeného, predovšetkým po predchádzajúcom negatívnom rozhodnutí súdu o podmiennečnom prepustení od 10. marca 2020. Správne sú tiež závery okresného súdu potom aj o naplnení tretej zákonnej podmienky materiálneho charakteru, t. j. o pozitívnom predpoklade (správanie odsúdeného je možné v zásade iba predvídať), že bude odsúdený na slobode, po podmiennečnom prepustení viesť riadny život a keďže sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil s kvalifikovaným odôvodnením okresného súdu v prípade naplnenia oboch tzv. „materiálnych podmienok,“ v podrobnostiach iba odkazuje na toto odôvodnenie v napadnutom uznesení. Napokon okresný súd, neopomínajúc existenciu niektorých rizikových faktorov sociálneho zlyhania, ktoré u odsúdeného sú prítomné, tiež správne zohľadnil v určení primeranej dĺžky skúšobnej doby a pre očakávané dovŕšenie pozitívnej nápravy odsúdeného na slobode tiež s určením probačného dohľadu v primeranej zákonnej dĺžke, spolu s vhodne uloženým primeraným obmedzením s platnosťou nielen počas plynutia nariadeného probačného dohľadu nad obvineným, ale prakticky i počas celkovej určenej dĺžky skúšobnej doby (na posilnenie účinkov probačného dohľadu). Ak prokurátorka okrem iného svoje dôvody sťažnosti opierala aj o negatívne stanovisko riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody k podmiennečnému prepusteniu odsúdeného, je nevyhnutné pripomenúť, že súd nie je viazaný stanoviskom ústavu o tom, či odsúdená osoba spĺňa či nespĺňa podmienky pre podmiennečné prepustenie. Podstatný podklad pri posudzovaní otázky naplnenia druhej zákonnej podmienky materiálneho charakteru tvoria preukázané skutočnosti o tom, ako si odsúdená osoba plní svoje zákonné povinnosti počas výkonu trestu odňatia slobody a aké prípadne ďalšie aktivity navyše počas výkonu trestu vyvíja, čo má vyplývať z obsahu samotného hodnotenia odsúdeného.

Vzhľadom na uvedené preto krajský súd, neakceptujúc sťažnostné námietky prokurátorky, podanú sťažnosť prokurátora v neprospech odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku, ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu **n i e j e** sťažnosť prípustná.